

skulde henvise til en ensidig sammensat Voldgiftskommission. Jeg vil nærmest kalde det en upartisk sammensat Voldgiftskommission — det bestræber Ingeniørforeningen sig for —, men jeg maa tilføje, at selv om der for 20—25 Aar siden muligvis har været udvekslet Skrivelser om Overenskomsten, viser den Omstændighed, at Staten har brugt den i det Aaremaal, at Staten er tilfreds med den. Jeg kender ikke Overenskomsten, men i hvert Fald, hvis den er saaledes, har hverken den højtærede Minister eller jeg som Formand for Ingeniørforeningen Ansvar for, vi har ikke medvirket til den. Men her har den højtærede Minister et Ansvar, og jeg har et Medansvar, derfor gjorde jeg opmærksom paa denne Sag.

Inger Gautier Schmit: Der har jo været udtalt Glæde over de Besparelser, der er foretaget paa Finansloven, en Glæde, som jeg fuldt ud kan dele, men der er dog et enkelt Omraade, hvor jeg gerne vilde henstille til Socialministeren, om han ikke med meget varsom Haand vilde tage paa disse Forhold. Desværre er Ministeren ikke til Stede, men muligvis kan mine Ord blive forelagt ham.

Det drejer sig om Nedsættelsen paa Bevillingen til de private Skole- og Ungdomshjem. Der er sket en ret stærk Nedsættelse, og der forekommer det ret uheldige, at de Hjem, navnlig Pige hjem, som har vist den største Økonomi, har været Genstand for den største Nedsættelse. Dette beklager jeg meget, og jeg vilde nu gerne bede den højtærede Socialminister, om han i Administrationen af disse Hjem, eller hvor han har med dem at gøre, vil gaa frem med meget nænsom Haand overfor de Ansøgninger om Hjælp, som muligt maatte komme fra disse Hjem. Et Hjem som f. Eks. Skolehjemmet Skovgaarden, der drives under privat Initiativ med Statsstøtte, faar sin Understøttelse paa 19 000 Kr. nedsat med henved 800 Kr., hvorimod andre Hjem, der har langt, langt større Statsstøtte, som f. Eks. Flakkebjerg Institut, kun faar sin Understøttelse paa 48 000 Kr. nedsat med ca. 1 700 Kr. Denne Nedsættelse paa Skovgaarden og paa et andet Pige hjem, Hanbjerg, der ogsaa røgtes overordentlig billigt, kommer derfor til at virke særdeles haardt. Man kan drage en Sammenligning med et af Statens Skolehjem, Sjølund, der koster Staten 65 000 Kr. Sjølund har, saa vidt jeg ved, omtrent det samme Antal Piger som Skovgaarden, og man kan deraf se, at Skovgaarden fører en ganske overordentlig billig Økonomi. Men denne billige Økonomi straffer sig, om jeg

saa maa sige, saaledes at det faar en ret haardhændet Nedsættelse. Jeg vil altsaa gerne henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa disse to Hjem meget store Fradrag.

Jeg vil dernæst tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister. Der har jo i de forløbne Maaneder fundet en stor Indsamling Sted til vort Nationalmuseum, en Sag, der selvfølgelig har været fulgt med den største Varme og Interesse Landet over, idet vi jo har en Samling af en saa enestaaende Værdi, at vi alle med den største Interesse maa følge Arbejdet paa at skabe saa værdige, smukke og betryggende Rammer om denne Samling som muligt. Den nylig afsluttede Indsamling har da ogsaa givet et særdeles smukt Resultat. Nu vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister, om Ministeren agter i den kommende Tid at fremme Forberedelserne til det Ombygningsarbejde, der maa finde Sted for vort Museum. Jeg har jo set, at Ministeren har haft Planer fremme om at skaffe Midlerne til Ombygningen gennem Præmieobligationslaan, men denne Plan var, om jeg saa maa sige, næsten dødfødt, idet den fik en mere end kølig Modtagelse rundt omkring i Landet. Men jeg vil dog meget varmt henstille til Ministeren at forfølge denne Sag, der har saa stor Interesse i Befolkningen, og jeg vil navnlig henstille til Ministeren ikke at koble det kongelige Teaters Økonomi og Ombygning og Nationalmuseets Ombygning sammen. Jeg tror nemlig, at disse to Opgaver har en saa forskellig Stilling i det danske Folks Interesse og Bevidsthed, at en Sammenkobling vilde hindre de to Sagers Gennemførelse, idet jeg mener, at der for Nationalmuseets Vedkommende er udelt Interesse og Sympati for at fremme Sagen, selv om det skulde være forbundet med økonomiske Ofre. Jeg vil derfor varmt henstille til den højtærede Undervisningsminister at fremme denne Sag snarest muligt.

Finansministeren (Bramsnæs): Det første af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte, vedrører jo Nedsættelse af Bevillinger til forskellige sociale Institutioner. Socialministeren er ikke til Stede og kan derfor ikke svare i Øjeblikket, men jeg skal love at henlede hans Opmærksomhed paa de fremsatte Udtalelser. Jeg maa imidlertid sige, at der paa dette Omraade gælder det samme som paa mange andre Omraader: man har med Sorg i Hjertet maattet nedsætte Bevillingerne.